

Z OBSAHU

Australian Open (6–9)

United Cup (10–12)

Jelena Rybakinová (13)

Zajímavosti ze světa (14–16)

Můj příběh: Alexander Zverev (17–19)

Petra Kvitová (20–21)

Billie Jean Kingová (22–25)

Stalo se před 120 lety (Lacoste) (26)

Za oponou (28–29)

Dialog s Josefem Čihákem (31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 1. 2. 2024

**Na titulu: Yannick Sinner,
vítěz letošního Australian Open**

Snímek: ATP.COM

35. ročník, únor 2024

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor **Ing. František Kreuz**, vedoucí redaktor

Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava **Studio**

Franklin, Praha 2. Tisk: **Hart Press, s. r. o.**,

Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno

Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94

ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP

224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek

povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne

21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod
evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také

T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4

tel.: 241 442 398

e-mail: infotenis@tenis-magazin.cz

Cena výtisku 45 Kč, pro předplatitele 33 Kč

F 5153-ISSN 0862-6766

Jaké jsou kulisy vítězství velkých šampionů? Znovu jsem si vzpomněl po finále Australian Open na větu Ivana Lendla – „čím více vyhráváte, tím víc jste sami.“ Řekl mi ji hodně dávno, tehdy jsem těm slovům moc nerozuměl, znáte to, co vám v životě není hned jasné, hodíte za hlavu a už se k tomu nevracíte. A nyní jako film z let dávných se mi jeho slova vrátila ve chvíli, když jsem slyšel vítěze australského Grand Slamu. Jak on vnímal atmosféru posledních dní? „Cítil jsem se trochu zvláštně, když turnaj začíná, vidíte v pavouku všechna ta velká jména a najednou, čím dál postupujete, tím méně lidí potkáváte v šatně nebo v jídelně. Asi i díky tomu máte pocit, že jste vážně dobří.“ Ano, v druhém týdnu šatny řídnu, v zákulisí je více volných židlí, z tenisového překřikování, připomínání vlastních výčitek a zpytování svědomí po prohrách se najednou z tenisového šumu stává přicházející ticho. Po tom všem, co se tam událo, až nepředstavitelné. Šampioni jsou sami, mají kolem sebe jen tváře koučů. Přátelé, rodina sedí někde jinde, kolem nich se už vrtí číšníci, nabízejí Dom Perignon či Moët & Chandon, vítěz a poražený mají před sebou plastovou láhev s minerálkou. I sláva má v koncích barvu samoty. Porazeného bolí všechno víc, pro něj je jedinou útěchou plácání po zádech a špitnutí do ucha, že příště to bude určitě lepší.

A ještě jedno štěstí Jannika Sinera bych rád připomenul, nikdy jsem neslyšel tak zvláštní poděkování rodičům: „Do tenisové akademie jsem od nich odešel, když mi bylo čtrnáct let. Musel jsem rychle dospět, nebylo to nic lehkého. I pro ně bylo těžké, když jsem je opustil, ale nikdy na mě netlačili, k ničemu nepřemlouvali, dali mi svobodu. Věřili mi, to bylo pro mě tehdy nejvíc. Možná i proto jsem dnes tady. Jsou dokonalí, jsem jim moc vděčný.“ Ano, měl štěstí na rodiče a oni dvojnásobně na své děti, Marca a Jannika.

A teď domů, na naši českou rodičovskou scénu. „Byli, jsou a vždycky to budou blázni! Jinak by to nemohli vydržet, a nikdy by se na tuhle cestu nevydali!“ Tohle je názor mnoha českých trenérů. Já spíše tvrdím, čeští rodiče jsou vynalézaví, obětaví jako všichni na světě, ale přesto – jsou to zvláštní snílci. Věří svým dětem, a když prohrávají, trpí dvojnásob. Žijí skrze své děti vlastní sny, nevzdávají se, nechtějí si přiznat, že jejich dítě nepatří k nejtalentovanějším. Už prostředí mini a babytenisu z nich mnohdy dělá až nekritické nadšence, z tenisového zpravodajství začnou nejdříve číst turnajové peníze a kolik nul mají sponzorské smlouvy. Pořád doufají, že s tenisovým báglem na zádech bude mít jejich dítě snadnější cestu životem. Tenis je ale spravedlivý, obelhat se nedá a žádní rodiče na světě se nemohli na konci ledna radovat jako Sinnerovi.

Sláva umí být zákeřná, někdy ukradne život, kdo s ní neumí žít, strhne oponu slávy na sebe a skončí v zapomnění. Sláva je past, do které se chytne i ten, kdo něco velkého dokázal. Věřte, i malá sláva umí lámat charakter a pády jsou stejně surové. Vyhnout se těmto příběhům, zbavit se falešných snů je často jediná cesta k vytoženému klidu, k otevíráním dveří ke klidným životům. Jsou sice bez reflektorů slávy, ale jedno je jisté, v dalších letech každý patří jen sám sobě. Šampioni jsou veřejným majetkem, oslavují se, a když klopýtají, plive se na ně. Šťastní určitě nejsou, podvědomí jedenadvacátého století je surově zprivatizovalo. Když byli slavní, předstírali, že jim adorované opěvování vadí, když zmizeli v zákulisí, začali chodit k psychiatrům a do lékárny pro antidepresiva.

Grand Slamy budou do konce světa velké, naleštěné, každoročně přivedou nové hvězdy, zboží pro vtíravé manažery, budou vysílat na cestu slávy nové šampiony, když ti pak klopýtají, projdou kolem nich bez povšimnutí. Sport je čím dál větším zloduchem, zajímají

ho jen ti nejlepší, v tenise pár hráčů za Djokovičem a spol., v ženách je to stejné, proti mužům mají alespoň nějakou šanci ty, které místo kroků na dvorci by se mohly naučit spanile vykračovat i na přehlídkových molech.

Ale jak vypadá tenis za Grand Slamy a tisícovkami Masters? Svět chudne, chřadne, šedne, spoří, a když se široko daleko válčí, nemůže tenis chodit ve fraku, bouchat šampaňské a lézat byznysem. Poznávají to i světoběžníci velkých mládežnických turnajů, třeba nedávno skončené velkolepé francouzské Tarbes, mistrovství světa do 13 let pod Pyrenejemi už také nemá bohatý rozpočet. I když děti hrají čím dál lepší tenis, turnajová pokladna se zavírá na více západů. Doba, kdy ředitelé Les Petits As, manželé Claudine a Jean-Claude Knaebelové šéfovali partě 180 nadšených dobrovolníků je zapomenuta a připomíná se pouze ve fotodatabázích mobilních telefonů. Jen galerie minulých šampionů snad nezešedne, jsou v ní například Hingisová, Clijstersová, Daveportová, Heninová, Mauresmoová, Sanchezová Vicariová, Martinezová, Piercová, Chang, Saňín, Nadal, Djokovič, Wawrinka, i když většinu těchto jmen mladí stejně už neznají... Přesto, tenisová historie skoro vždy potvrdila, že kdo uspěl v Tarbes, měl doširoka otevřené dveře do světové špičky. Co jediné však po Tarbes určitě zůstane? Ani kdyby se pod Pyrenejemi už nenašlo pro tenis ani jedno euro a nepomohlo by ani svaté poutní místo v nedalekých Lurdech? Nedá se zapomenout na turnajové motto, filozofii Les Petits As. „Děláme turnaj, který hledá nové hvězdy, ale hlavně se snaží dávat všem tenisovou radost. Milujeme tenis, a chceme, aby všichni, kteří na našem turnaji startují, ho milovali celý život,“ tak zní poselství z Tarbes. Ale pozor, za sladká slova si v Lurdech nekoupíte ani svíčku, stávala euro, dnes pětkrát víc... A hledat odpověď na otázku, zda někdo svět poleje živou vodou je určitě pošetilé.

Ano, i dobrovolnictví se z tenisu vytrácí, už se jaksí nenosí, stále častěji je vepředu natažená ruka... Rodiče zatím mají v peněženkách stále dost peněz, i když je jich výrazně méně, život i tenis jsou čím dál dražší, ale – příznějme, i ti dříve nadšení a obětaví – ztrácejí chuť dívat se na konec vysněného tenisového tunelu. I český tenis má stále méně dobrovolných nadšenců.

Co je však nejhorší? Zprv – sociální sítě jsou snad neléčitelnou rakovinou života nového tisíciletí a onemocnili jimi i ti, kteří dříve věřili poctivým trenérům a nehledali tenisové rozumy na internetu. Zadruhé – opravdoví, pracovití, kteří stojí za světovými úspěchy českého tenisu jsou stále více napadáni, musí neustále bojovat s nepřátelskými pomluvami neúspěšných a zlých slabochů. Místo abychom se radovali z úspěchů českého tenisu, musí se ti nejpracovitější otáčet na všechny strany odkud může přiletět závistivá past. Bojím se, že právě tohle může jednou zničit nebo – dá-li Pán Bůh snad jen načas oslabit český tenis.

P. S. 1

Australian Open 2024, rekordních milion sto tisíc diváků, dvě miliardy u obrazovek! Lepší scénu si český tenis k potvrzení, že patří mezi nejlepší na světě, nemohl přát. V juniorech jsme měli ze čtyř soutěží tři zastoupení ve finále, škoda, že jsme nemohli slavit ani jeden titul, ale i tohle si tenisová budoucnost moc dobře pamatuje. My taky!

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.
tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice
Tel.: +420 577 926 206-8
Fax: +420 577 925 662
Mobil: +420 737 259 370
E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu **Tenis**,
tel.: 241 442 398
T/Production, s. r. o.,
e-mail: predplatne@mailstep.cz